

NABOŻEŃSTWO MAJOWE

Maj - dla wielu najpiękniejszy miesiąc w roku - to w Kościele okres szczególnej czci Matki Bożej. Głównie w Polsce gromadzą się wtedy licznie wierni w kościołach, przy grotach, kapliczkach przydrożnych i figurach, aby razem śpiewać Litanię Loretańską. Jak Polska długa i szeroka, po górach i dolinach, rozbrzmiewają wtedy pieśni maryjne, w których "strumyki wdzięcznym szmerzeniem, ptaszęta słodkim kwileniem i co czuje, i co żyje razem sławi Maryję".

Pierwsze nabożeństwa majowe zaczęto odprawiać w Polsce w połowie XIX wieku w Płocku, Toruniu, Nowym Sączu i Krakowie, a od 1852 r. - uroczyście w kościele Świętego Krzyża w Warszawie. Po 30 latach stało się ono bardzo popularne i znane w całym kraju. I tak jest do dzisiaj.

Początki wzmoczonego kultu Matki Bożej w okresie wiosny sięgają jednak czasów znacznie wcześniejszych. Niektórzy odnoszą je do przełomu V i VI wieku. Już wtedy w Grecji, Syrii i w Ziemi Świętej tamtejsi chrześcijanie gromadzili się, zwłaszcza w maju, przy wizerunkach Matki Bożej, na modlitwę. W Kościele Zachodnim początki łączenia miesiąca maja z Najświętszą Maryją Panną sięgają dopiero przełomu XIII i XIV stulecia. Tradycję tę zapoczątkował król Hiszpanii Alfons X, zwany Mądrym (1239-1284) - wielki czciciel Maryi. Z Hiszpanii zwyczaj oddawania szczególnej czci Matce Bożej wiosną, szybko rozprzestrzenił się na sąsiednią Portugalię, a następnie trafił do Włoch i do niektórych części Niemiec.

Do żarliwych propagatorów poświęcenia miesiąca maja Matce Zbawiciela należało wielu świętych. Jednym z pierwszych był bł. Henryk Suzo (+1365), który sam w maju stroił kwiatami i zielenią wizerunki Madonny, zachęcając wiernych do zbierania się przy nich na wspólną modlitwę. Św. Filip Neri (+1595) przekonywał do rozwijania takiej formy maryjnego kultu głównie młodzież, której był wychowawcą i opiekunem. W XVII w. ten rodzaj nabożeństwa rozwijały zgromadzenia dominikanów i franciszkanów.

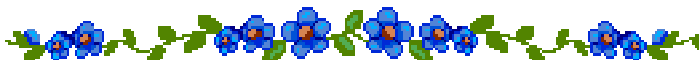
Za twórcę jednak majowego nabożeństwa w obecnym kształcie uważany jest o. Alfons Mazzorali (Muzzarelli), włoski jezuita pochodzący z Ferrary. W 1815 r. papież Pius VII wydał bullę o nabożeństwie majowym, do którego przypisał liczne odpusty. Po tej oficjalnej akceptacji przez Kościół, zaczęło się ono bardzo szybko rozpowszechniać w całym chrześcijańskim świecie. W 1859 r. Pius IX nadał majowemu nabożeństwu szereg kolejnych

odpustów oraz polecił odprawiać je z wystawieniem Najświętszego Sakramentu.

Główną częścią nabożeństwa majowego jest Litania Loretańska, wspaniały hymn na cześć Maryi, w którym wysławiane są Jej wielkie cnoty i przywileje, jakimi obdarzył Ją Bóg. Gdy nabożeństwo odprawiane jest w kościele, kapłan wygłasza homilię, którą może zastąpić odpowiednim czytaniem i udziela błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem. Nabożeństwo majowe może być odprawiane zarówno rano po Mszy św. jak też po południu czy wieczorem.

W tradycji ludowej wsi polskiej już w latach 70. XIX w. majowe nabożeństwa odprawiano przy przydrożnych kapliczkach. Zwyczaj ten upowszechnił się szybko także w miastach oraz w środowisku dworskim. Do dziś nadal jest on powszechny, zwłaszcza w Polsce południowej. Wieczorem, o zmroku przy kapliczkach gromadzą się mieszkańcy z najbliższego sąsiedztwa, by modlić się i śpiewać pieśni ku czci Najświętszej Maryi Panny. Modlitwie tej przewodniczą zwykle kobiety. To one głównie wraz z dziewczętami i dziećmi uczestniczą w nabożeństwach, a także odnawiają i ubierają kapliczki.

W Ameryce są nieco inne tradycje i zwyczaje. Nie wszystko co polskie i tak bardzo bliskie naszemu sercu, można tutaj przenieść i zachować.

Litania do Najświętszej Maryi Panny (Loretańska)

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas,

Chryste wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże,

zmiłuj się nad nami

Synu Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco jedyny Boże,

Święta Maryjo,

módl się za nami

Święta Boża Rodzicielko,

Święta Panno nad pannami,

Matko Chrystusowa,

Matko Kościoła,

Matko łaski Bożej,

Matko nieskalana,

Matko najczystsza,

Matko dziewicza,

Matko nienaruszona,

Matko najmiłsza,

Matko przedziwna,

Matko dobrej rady,

Matko Stworzyciela,

Matko Zbawiciela,

Panno roztropna,

Panno czcigodna,

Panno wślawiona,

Panno można,

Panno łaskawa,

Panno wierna,
Zwierciadło Sprawiedliwości,
Stolico Mądrości,
Przyczyno naszej radości,
Przybytku Ducha Świętego,
Przybytku chwalebny,
Przybytku sławny pobożności,
Różo duchowna,
Wieżo Dawidowa,
Wieżo z kości słoniowej,
Domie złoty,
Arko przymierza,
Bramo niebieska,
Gwiazdo zaranna,
Uzdrowienie chorych,
Ucieczko grzesznych,
Pocieszycielko strapionych,
Wspomożenie wiernych,
Królowo Aniołów,
Królowo Patriarchów,
Królowo Proroków,
Królowo Apostołów,
Królowo Męczenników,
Królowo Wyznawców,
Królowo Dziewic,
Królowo Wszystkich Świętych,
Królowo bez zmaży pierwородnej poczęta,
Królowo wniebowzięta,
Królowo Różańca świętego,
Królowo pokoju,
Królowo rodzin,
Królowo Polski,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

K. Módl się za nami, święta Boża Rodzicielko.

L. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się. Prosimy Cię, Panie Boże, dozwól nam, sługom swoim, cieszyć się trwałym zdrowiem duszy i ciała, za przyczyną Najświętszej Maryi, zawsze Dziewicy, racz nas uwolnić od doczesnych utrapień i obdarzyć wieczną radością. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pod Twoją obronę uciekamy się święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona. O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Pocieszycielko nasza. Z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj.